

# Vernieuwd Kimon project Guinee-Bissau

## I. Jedidja, hoop voor gehandicapte kinderen

- a. Inleiding
- b. Projectbeschrijving - Samenvatting  
- Strategie
- c. Werkwijze
- d. Personeel en faciliteiten
- e. Financiën en werving
- g. Planning



### A. Inleiding

Het Kimon team heeft een plan ontwikkeld om in de zuidelijke helft van Guinee-Bissau ambulante zorg voor gehandicapten op te zetten. Het doel is de kinderen hulp te geven in hun eigen leefomgeving en hun familie te trainen in de zorg. In het klein heeft het team al gezien wat een verschil dit kan maken in het leven van een kind, maar ook wat een getuigenis hiervan uitgaat naar de omgeving.

**Jedidja** betekent: 'bemind van de HEERE' of 'lieveling van de HEERE'.

Gehandicapten kinderen in Guinee-Bissau: weggelaten, niet gewenst en onbemind. In navolging van de Heere Jezus verlangen we juist deze kwetsbare kinderen te 'beminnen', 'lief te hebben' en vanuit die houding te helpen in gebed, Woord en daad.

### B. Projectbeschrijving van 'Jedidja'

#### Samengevat:

Jedidja wil gehandicapte kinderen:

- helpen aan een menswaardig bestaan
- laten zien dat zij van waarde zijn voor God
- helpen zo zelfstandig mogelijk te functioneren
- trainingen geven en vaardigheden aanleren

Jedidja wil ouders en verzorgers van gehandicapte kinderen helpen door:

- hun de waarde van het kind als schepsel van God duidelijk te maken
- hen te trainen en bij te staan in de zorg van het kind.

#### Strategie

Zoals hierboven beschreven: gehandicapten, en met name gehandicapte kinderen, zijn gedeeltelijk een verborgen probleem in de samenleving in Guinee-Bissau. Vaak worden gehandicapte kinderen in een verborgen hoekje aan hun lot overgelaten, of laat men hen zelfs verdwijnen.

De christelijke kerk in Guinee Bissau neemt op dit gebied helder een Bijbels standpunt in en laat over het algemeen een andere praktijk zien.

Er zijn in Guinee Bissau bijna geen projecten gericht op zorg voor gehandicapte kinderen. In de hoofdstad zijn enkele initiatieven. Er is een school voor doven; deze is opgezet door de Evangelische Kerk. CBM (Christoffel Blind Mission) in Bissau is bezig met het organiseren van een platform van verschillende organisaties die zich inzetten voor gehandicapten. Momenteel worden veel gehandicapte kinderen 'gedumpt' in een christelijk weeshuis, maar ze zijn daar niet op hun plaats en de ruimte voor hen is beperkt.

In de zuidelijke regio's is geen hulpverlening op dit gebied.

Voor hulp aan deze kinderen wil Kimon in Guinee Bissau ambulante hulpverlening opzetten en een kleinschalig centrum oprichten van waaruit de hulp verleend kan worden, waar trainingen verzorgd kunnen worden en waar een klein aantal gehandicapte kinderen en hun verzorgers tijdelijk kunnen verblijven voor noodhulp of praktische training.

#### I. Deze hulp is er op gericht

- a. de kinderen zo zelfstandig mogelijk te maken (voor zover de handicap dat toelaat),
- b. de kinderen te helpen aan een zo goed en menswaardig mogelijk bestaan door hulpmiddelen (rolstoelen e.d.) en behandelingen (fysiotherapie e.d.),
- c. speciale trainingen te geven, gericht op het minimaliseren van het effect van de handicap en het aanleren van vaardigheden (doventaal, vakonderwijs e.d.).

#### II. Deze hulp is tevens gericht op de ouders/verzorgers van het gehandicapte kind, om hen

- a. de waarde van het kind als Gods schepsel duidelijk te maken en bewust te maken van de morele plicht van goede zorg voor het kind, zodat traditionele praktijken, zoals negeren of laten verdwijnen van kinderen teruggedrongen worden,
- b. te trainen in de zorg en assistentie aan het kind, bijvoorbeeld in het gebruik van hulpmiddelen, in het helpen bij lichamelijke oefeningen (fysiotherapie), en in de vaardigheden die het wordt aangeleerd,
- c. te trainen in fundamentele gezondheidszorg voor het kind (bijv. doorliggen voorkomen, wondverzorging, hulp bij epileptische aanvallen e.d.)

III. Door haar ambulante karakter is deze hulp er op gericht het kind in zijn of haar eigen context te laten opgroeien, de verantwoordelijkheid voor het kind bij die context te laten en te voorkomen dat het kind langdurig of levenslang opgenomen wordt in een tehuis. Dit komt het kind en zijn omgeving ten goede, verlaagt de kosten van hulpverlening en verhoogt zo het aantal kinderen dat geholpen kan worden.

### **C. Werkwijze**

#### I. Omvang en locatie

Kimon heeft ervoor gekozen deze hulpverlening in de twee zuidelijke regio's te starten, in de eerste plaats omdat Kimon daar reeds werkzaam is en de omgeving kent, en in de tweede plaats omdat deze regio's minder faciliteiten, projecten en hulpmogelijkheden hebben dan de noordelijke regio's.

Ambulante hulp aan gehandicapte kinderen betekent de noodzaak van een centrale locatie van waaruit veel plaatsen goed bereikbaar zijn. Om deze redenen is Buba de aangewezen locatie voor het project.

#### II. Basisprincipe van de hulp

Het project zal nooit de zorg van een gehandicapt kind overnemen, maar alleen hulp geven als één of meer van de verzorgers van het kind bereid is getraind te worden in de uitvoering van de hulp. Deze ouder/verzorger zal moeten verklaren de zorg voor het kind te willen blijven dragen.

#### III. Onderzoek en inventarisatie

In eerste instantie zal een onderzoek ingesteld worden naar de omvang en soorten van handicaps die in de regio's voorkomen en zal een registratie moeten plaatsvinden van kinderen die hulp nodig hebben en ouders/verzorgers die daar aan mee willen werken. Het feit dat het vaak een verborgen probleem is, maakt dit onderzoek moeilijker. In eerste instantie zal daarom gewerkt moeten worden via kanalen waar deze terughoudendheid niet of minder speelt, zoals kerken en moskeeën.

Aan de hand van de inventarisatie van aantallen, soorten van handicap en ernst van problemen kan per kind een plan opgesteld worden met een beschrijving van de hulp die nodig is en de frequentie van bezoek, enz. Ook zal met de overheid overlegd worden over de start en inhoud van het project aangezien de overheid de verklaring over de rechten van het kind (en dus ook het gehandicapte kind) erkent.

#### IV. Praktische hulpverlening

Er moeten veldwerkers geworven en getraind worden voor de uitvoering van de hulpverlening in de sectoren (zie onder 'Personeel'). De veldwerker stelt met de Kimon hulpverleners een zorgplan op en legt periodieke bezoeken af aan het kind voor praktische zorg, waarbij niet de veldwerker alle noodzakelijk handelingen verricht, maar de verzorger(s) van het kind geïnstrueerd wordt in het omgaan met het kind en het uitvoeren van de handelingen.

Waar inzicht ontbreekt bij de verzorger in de aard van de handicap, geeft de veldwerker informatie en instructie aan de verzorger omtrent het probleem, zodat beter begrip voor het kind en zijn noden ontstaat.

In gevallen van eenvoudige verpleegkundige handelingen (wondverzorging, toedienen van medicijnen, wassen van een (gedeeltelijk) verlamd kind, e.d.) instrueert de veldwerker de verzorger, waarbij deze laatste zoveel mogelijk de handelingen zelf moet uitvoeren.

De veldwerker instrueert de verzorger ook in de dagelijkse zorg van het kind, de noodzakelijke aandacht voor het kind, de maatregelen voor veiligheid, etc.

In situaties waarin de kennis van de veldwerker tekort schiet kan hij of zij terugvallen op de Kimon hulpverlener.

#### V. Centrale trainingen en hulpverlening

Om efficiënter te kunnen werken moet een kleinschalig centrum opgezet worden, waar gehandicapte kinderen vergezeld van hun verzorger voor korte tijd kunnen verblijven om verschillende redenen:

##### 1. Urgente hulp

In sommige gevallen is een korte intensieve verpleging gewenst van één tot twee weken, bijvoorbeeld voor een kind met ondervoeding, ernstige doorligwonden of in acute nood, waarbij intensievere observatie noodzakelijk is en de ouder/verzorger nog niet in staat is de juiste zorg te geven. Deze opname kan echter alleen plaatsvinden als de ouder/verzorger het kind vergezelt en ook in deze gevallen is het vooral de ouder/verzorger die de meeste handelingen leert uitvoeren op instructie van de Kimon hulpverlener/veldwerker.

##### 2. Doelgroep kampen en seminars

Het centrum moet voorzien in kampen of seminarweken voor speciale doelgroepen. Daarbij moet gedacht worden aan seminars voor dove en doofstomme kinderen, aan moeilijk lopende of verlamde kinderen, verstandelijk gehandicapten, etc. Ook tijdens deze activiteiten moeten de kinderen vergezeld zijn van de ouder/verzorger.

3. Voor de toekomst is het wenselijk de mogelijkheid te onderzoeken van cursusweken voor oudere kinderen cq tieners voor het aanleren van vaktechnische vaardigheden die hen in staat moeten stellen bij te dragen in het eigen onderhoud, bijvoorbeeld naailessen, nettenboeten, houtsnijwerk, typen, e.d.

4. Een andere activiteit die mettertijd ontwikkeld kan worden in het centrum bestaat uit vakantieweken voor groepen gehandicapte kinderen, met als doel hen te laten delen in een stukje levensvreugde en ontspanning die voor anderen vanzelfsprekend zijn. Deze kampen zijn ook geschikt voor Bijbelonderwijs en evangelisatie.

#### D. Personeel en faciliteiten

##### Personeel

Kimon werkers

Momenteel heeft Kimon twee verpleegkundige hulpverleners in Guinee-Bissau die het praktische hulpverleningswerk van dit project uit kunnen voeren. Om hen in staat te stellen zich aan de hulpverlening te wijden, is het absoluut noodzakelijk dat er een manager (vacature) gevonden wordt die het centrum administratief, praktisch en technisch gaat opzetten en leiden. Deze projectleider zal spoedig na de opstart een Guineaanse medewerker moeten krijgen als rechterhand, die in de toekomst taken van hem kan overnemen in zijn afwezigheid.

Ook bij de Kimon hulpverleners zal direct bij de start tenminste één nationale hulpverlener (verpleegster/sociaal werker) gevoegd moeten worden om de continuïteit van het werk in de toekomst te garanderen.

De nationale werkers moeten toegewijde christenen zijn, met ervaring in hun werk en een hart voor gehandicapte kinderen.

Guineaanse veldwerkers

Bij de start van het project moeten Guineaanse veldwerkers worden gezocht en ingeschakeld. Per sector is er ten minste één veldwerker nodig die belast wordt met het toezicht op de hulp bij de zorg van de gehandicapte kinderen. Het moet een christen zijn met een hart voor de medemens en het gehandicapte kind.

De veldwerkers krijgen een vooropleiding van een maand aan de hand van het boek 'Disabled Village Children' en andere relevante lectuur. Tevens is vereist dat zij geestelijk gevormd zijn of willen worden, bijvoorbeeld door middel van de 'basiscursus' in Ntchumbe (part time cursus van twee jaar) of de drie maanden geestelijke vormingschool in Farim.

De veldwerker wordt verantwoordelijk gesteld voor een sector, waar hij of zij onderzoek doet naar gehandicapte kinderen, de soort handicaps die er voorkomen en de omstandigheden van het kind. Aan de hand van deze informatie wordt met de veldwerker een zorgplan voor het kind opgesteld. De veldwerker

coördineert de zorg voor het kind en brengt regelmatig verslag uit aan de hulpverleners. Voor de uitvoering van hun taak is vervoer vereist in de vorm van een fiets of een brommer (afhankelijk van de omstandigheden in de sector). De veldwerker is een part-time werker voor drie of vier dagen per week, afhankelijk van het aantal kinderen onder zijn of haar verantwoordelijkheid.

### **Gebouwen**

Het centrum voor behandeling van gehandicapte kinderen en training van veldwerkers zal op een goed bereikbare maar ook rustige locatie in of nabij Buba moeten komen, bij voorkeur aan het water, voor rust en toekomstige mogelijkheden voor extra activiteiten op gebied van beweging en fysiotherapie. Gezien de ligging aan de Rio Grande de Buba en de kwaliteit van het water biedt Buba daar uitstekende mogelijkheden voor.

- a. Het centrum zal gezien de intensiteit van de zorg, moeten voorzien in accommodatie voor ten hoogste 12 kinderen en hun respectievelijke verzorgers. Dit kan in drie fases opgebouwd worden (4 units per fase). Per kind houdt dit in dat er een ruime kamer moet zijn met twee slaapplekken, voor het kind en de verzorger, een kleine kast voor kleding en tevens een badkamer/wc ruimte. In het ontwerp moet voor alle accommodatie, maar ook het terrein en de verbinding tussen de gebouwen rekening gehouden worden met rolstoelgebruikers.
- b. Een halfopen grotere ruimte waar dertig tot veertig mensen kunnen samenkomen, met daaraan verbonden een keuken, die dienst kan doen als ruimte voor de maaltijden en als lesruimte/vergaderzaal.
- c. Er is een blok nodig met een administratiekantoor met ruimte voor tenminste twee werkplekken, een kleine verpleegkundige werkplek en een opslagruimte voor zaken als rolstoelen, krukken en andere hulpmiddelen.
- d. Er is een garage annex werkplaats nodig voor het vervoer en het onderhoud van hulpmiddelen.
- e. Er is in eerste instantie woonaccommodatie nodig met vier appartementen voor vier Kimon werkers. Elk appartement bestaat uit een slaap- en zitkamer met een eenvoudige badcel met wc, wastafel en douche. Aan deze accommodatie moet een gezamenlijke half open leefruimte gekoppeld zijn met een keuken.
- f. Er moet een adequate stroomvoorziening komen, wellicht gedeeltelijk zonne-energie aangevuld met een generator. Tevens is een goede watervoorziening nodig in de vorm van een boorgat of put, een pomp en een eenvoudige watertoren.
- g. Het terrein moet groot genoeg zijn voor uitbreiding van activiteiten in de toekomst en ontvangst van vrijwilligers en gastleerkrachten. Overigens telt Buba verscheidene voordelige hotels waarmee waarschijnlijk contracten afgesloten kunnen worden voor ontvangst van groepen vrijwilligers uit Nederland.

### **Vervoer**

Gezien het ambulante karakter van het werk en de kwaliteit van de wegen is één terreinwagen een absolute noodzaak voor dit werk. Een dubbele cabine pick-up is de meest praktische oplossing voor vervoer van personen gecombineerd met materiaal (bijv. rolstoelen).

Dit vervoer kan aangevuld worden met één kleine motor (brommer) per werker voor bezoeken aan dorpen die niet te ver verwijderd zijn, of waar het moeilijk toegankelijk is voor een auto.

### **E. Financiën en werving**

Doordat gekozen is voor een ambulante vorm van hulpverlening gericht op een grote mate van zelfredzaamheid en daarnaast voor vrijwillige specialistische hulp uit Nederland, is het project relatief goedkoop en kan met een beperkt jaarlijks budget gewerkt worden. De initiële kosten zijn het hoogst, ofschoon door de kleine omvang van het project ook deze kosten beperkt zijn. Wel moet dit project gezien worden als een lange termijn hulp en zal buitenlandse steun voor het jaarlijkse budget nodig blijven zijn om het centrum draaiende te houden. Guinee-Bissau is een van de drie armste landen van de wereld en lokaal is weinig te verwachten aan financiële steun voor dit werk. Het gezondheidssysteem in het land kampt met een chronisch tekort aan geld, medicijnen en instrumenten; salarissen worden vaak niet uitbetaald. Gehandicaptenzorg behoort daarom niet tot de prioriteiten.

Zowel voor de initiële kosten (bouw en aanschaf van uitrusting en installaties), als de structurele kosten (onderhoud, salarissen lokaal personeel, medicijnen, brandstof, enz.) moet gezocht worden naar enkele

organisaties of fondsen die onze visie delen en een deel van het budget voor hun rekening willen nemen. Aanvullend zal steun van particulieren geworven moeten worden via PR werk. Maar bovenal heeft dit project voorbede nodig, want onze Hemelse Vader kan in alles wat nodig is voorzien. Als Kimon team Guinee-Bissau geloven we dat we door Hem geleid worden in de ontwikkeling van dit project, om daarmee Zijn liefde en heil bekend te maken. Wij vertrouwen in eerste instantie op Hem voor alles wat nodig is.

De geschatte bouwkosten voor dit kleinschalig centrum in Buba is 200.000 euro.

### **G. Planning**

Afhankelijk van de inkomsten zal er gebouwd gaan worden.

Het Kimon team is al begonnen met een pilotproject in de sector Tite (dichtbij hun huidige woonplaats). Zij geeft bekendheid aan het project en stimuleren de christenen naar de gehandicapte kinderen om te zien en hun namen aan hen door te geven. Daarna gaat het team bij deze kinderen en hun familie op bezoek. Verder is het team aan het werven van veldwerkers in deze sector en willen ze nog dit jaar (2010) met het trainen van deze veldwerkers beginnen.

De thuisfrontcommissie is inmiddels gestart met fondswerving voor de bouw van dit centrum.

## **II. Training kinderevangelisatie**

- a. Huidige situatie
- b. Projectbeschrijving
- c. Werkwijze
- d. Personeel en faciliteiten
- e. Financiën en werving

### **A. Huidige situatie: Alle kinderen moeten het horen**

Sinds 2003 verricht het Kimon team kinderevangelisatiewerk in de nabije omgeving van Foia. Op zondag en vaste avonden in de week worden er door het team "zondagschool-bijeenkomsten" georganiseerd in Foia, Brambanda, Tite-de-Bas, Ponta Nobu en Enxude. Leden in deze gemeenten zijn ook in toenemende mate getraind om zelf zondagschool en kinderevangelisatie te kunnen leiden en organiseren. Veel kinderen (en ook ouderen) konden bereikt worden met het Evangelie. Inmiddels zijn er verschillende "kinderen" (reeds jongeren) die gedoopt zijn en mogen meewerken aan kinderevangelisatie.

### **B. Projectbeschrijving**

Na jaren kinderevangelisatiewerk is het verlangen gegroeid om grotere gebieden te bereiken met het Evangelie. Zoveel kinderen (en ouderen) hebben nog nooit van de Heere en Zijn Woord gehoord en leven in gebondenheid van zonden en de duistere machten om hen heen.

Het kinderevangeliesatiewerk gaat een regionaal karakter krijgen. De nadruk zal gaan liggen op het trainen van lokale christenen (in de zuidelijke provincies van Guinee-Bissau) voor zondagschoolwerk en kinderevangelisatie.

### **C. Werkwijze**

- Door de leiderschapstraining die het Kimon team bij het IKEG (APEC in het Portugees) heeft gevolgd, zijn ze bevoegd om trainingen te geven volgens hun methodes, waarbij ze samenwerken met de nationale APEC werkers met wie ze samen een team vormen. Het Kimon-team heeft de verantwoordelijkheid gekregen voor de twee zuidelijke provincies, Tombali en Quinara, die onderverdeeld zijn in negen regio's. Het Zuiden is lastig te bereiken vanwege de slechte wegen, maar aangezien het team zelf in het zuiden woont en de beschikking heeft over een auto, is het voor hen makkelijker om op verafgelegen plaatsen te komen.
- Door middel van trainingen wil het team zondagschoolwerkers en kinderevangelisten structureel toerusten om Gods Woord te verspreiden. Zo worden kleine lokale gemeentes in de binnenlanden in staat gesteld om in hun omgeving het Evangelie te vertellen, waarbij vaak jong en oud komt luisteren.

- Een ander onderdeel van het werk is het ontwikkelen van zondagschool- en clubmateriaal, zoals vertelplaten, uitgewerkte lessen, werkjes en ideeën die op landelijk niveau beschikbaar wordt gesteld via het APEC kantoor.
- Ook kinderkampen en speciale kinderactiviteiten waar het Kimon team voor uitgenodigd wordt, zullen ze hun inbreng hebben in de vorm van vertellingen en het aansturen van de lokale getrainde zondagschoolwerkers die de organisatie in handen hebben.
- Om zoveel mogelijk kinderen te kunnen bereiken wil het team in de toekomst ook een programma opstellen, waarmee ze naar het ministerie van onderwijs kunnen gaan en toestemming kunnen vragen om op de scholen in 'hun' provincies godsdienst of morele educatie te geven op grond van Gods Woord. Deze lessen kunnen gegeven gaan worden door de getrainde werkers en kinderevangelisten.

#### **D. Personeel en faciliteiten**

Tijdens de trainingen zullen er een aantal mensen uitspringen om de manier waarop ze de stof oppikken en hun bewogenheid met de kinderen die verloren liggen. Deze mensen zullen in de toekomst een team vormen, die het werk op regionaal gebied gaan aansturen en de lokale werkers begeleiden. Anderen van hen zullen verder getraind worden, zodat ze bevoegd zijn om mee te helpen bij het geven van trainingen.

Op dit moment woont het team in het noordwesten van de zuidelijke provincies, maar in de toekomst hopen ze te verhuizen naar een centraal gelegen plaats, Buba, zodat het makkelijker wordt om het hele gebied te kunnen bereiken. Hier zal ook een kantoor geopend worden, waar iedereen terecht kan voor materiaal, advies en aanvragen.

#### **E. Financiën**

De gemeentes in Guinee-Bissau zijn in financieel opzicht arm, maar bereid om eropuit te trekken om het Evangelie te verkondigen aan jong en oud. Soms krijgen we een kleine bijdrage van de gemeentes waar we cursus geven, maar dat is niet toereikend om de kosten te dekken. Vandaar dat we voor dit werk volledig afhankelijk zijn van giften. Kunt u hierin iets voor het kinderwerk betekenen?